

oznanila

SVETOST

Svetoletni praznik Vseh svetih ponuja priložnost za premislek o svetosti. Svetost po navadi istovetimo z moralno popolnostjo. Glede na to bi lahko sodili, da se pojma nepopolnost in svetost izključujeta in sta morda videti celo povsem nezdržljiva. V luči evangelija pa nam takoj postane jasno, da svetosti ne moremo enačiti z moralno popolnostjo, ki je sad naravnih kreposti. Do neke meje velja celo nasprotno: naravne kreposti so lahko ovira na poti k svetosti, kadar vodijo v samozadostnost in duhovni napuh. Ta nam namreč onemogoča, da bi se odprli delovanju božje milosti. »Prava pot svetosti so ozka vrata, ki jih uspe prestopiti le šibkim, ubogim in otrokom, ker sestopijo v globine svojih ran in svoje stiske.« (André Daigneault, Pot nepopolnosti, Celje 2006, str. 42). Človek, ki ga vodi duhovni napuh, je zaradi svoje napuhnjenosti kakor kamela, ki skuša skozi šivankino uho vstopiti v božje kraljestvo. Samo (duhovno) malim, otrokom, je mogoč vstop skozi ozka »vrata nebes«.

Svetnik je človek milosti, prepričan o lastni šibkosti, dela za božjo slavo in ima čut za Boga. »Svetnik ne izpričuje moči volje ali naravnih kreposti, izpričuje norost križa in šibkost, ki jo je preoblikovala milost« (Pot nepopolnosti, str. 68). »Pravi in resnični svetnik je ubogi, ki mu je bilo vse odvzeto, ki prizna svojo bedo in končnost, ki kriči iz jame, z dna lestve. Iz globine stiske mora izvirati naš krik, ki je tudi krik cestnarja in slepega v evangeliju: 'Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, usmili se mene, grešnika!'« (Pot nepopolnosti, str. 35).

J. I.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

21. november - DAROVANJE DEVICE MARIJE

Apokrifni spis (tako imenovani Jakobov protoevangelij) o Mariji pripoveduje: ko je Marija dopolnila tri leta, so jo starši Joahim in Ana pripeljali v tempelj, da bi izpolnili zaobljubo, ki so jo bili naredili v času pred Marijinim rojstvom. Joahim in Ana sta bila namreč dolgo brez otrok, tako da bi jih, naravno gledano, sploh ne mogla več imeti. Podobno kot Ana, mati preroka Samuela, o kateri beremo v Prvi knjigi kraljev, je tudi Joahimova žena goreče molila, da bi dobila otroka; obenem pa se je zaobljubila, da ga bo darovala službi v templju. Molitev je bila uslišana in zdaj je bila obljuba izpolnjena. Povod za Marijin praznik 21. novembra je bila posvetitev bazilike Svete Marije Nove v Jeruzalemu 21. novembra leta 543. To je bila svoj čas ena najlepših cerkva v Jeruzalemu in stala je v bližini razvalin jeruzalemskega templja. Vsako leto so se ob praznovanju obletnice posvetitve te cerkve spominjali tudi Marijinega darovanja v templju. Vzhodna Cerkev pozna ta praznik že od konca 7. stoletja.

VSI SVETI, 1. november

Cerkev že nad 1200 let obhaja praznik vseh svetnikov. Misel o prazniku vseh svetnikov – ne samo mučencev, ki so se jih spominjali že v prvih krščanskih stoletjih – je dobila oprijemljiv izraz, ko je papež Gregor III. okoli leta 740 pri sv. Petru v Rimu posvetil posebno kapelo v čast Odrešeniku, njegovi Materi, apostolom, mučencem in vsem svetnikom. Gregor IV. pa je leta 827 ukazal, naj se 1. novembra v vesoljni Cerkvi slovesno praznuje spomin vseh svetnikov. Kot razlog, zakaj je Cerkev uvedla ta praznik, navajajo predvsem dvoje. Prvi razlog je: število svetnikov je tako naraslo, da ni bilo več mogoče spominjati se vsakega posebej pri bogoslužju. Drugi razlog pa je ta: na praznik vseh svetnikov naj bi popravili, kar med letom na praznike svetnikov po nemarnosti opustimo.

Praznik vseh svetnikov je predvsem praznik majhnih, preprostih, neznatnih svetnikov, ki so 'utonili' v množici svetih. Vsak dan v letu imamo na koledarju imena svetnikov, ki jih je Cerkev kot take uradno razglasila, danes pa se spominjamo: tistih milijonov mater, ki so se posvetile ob svojih otrocih in družinah, med štirimi stenami doma; tiste množice mož, ki so zvesto izvrševali svojo službo v tovarni, v pisarni, za prodajalno mizo, na polju; tistih številnih študentov in mladih delavcev, ki jih je Bog poklical sredi najlepših načrtov in sredi dela, pa so bili pripravljani na srečanje z njim; tistih nepreglednih množic starih, zapuščenih, bolnih, hromih, naglušnih, slepih, zapostavljenih ljudi, ki so v preskušnjah dozoreli za nebesa; tistih živčnih ljudi, ljudi nagle jeze in z mnogimi slabimi lastnostmi, ki so si iz dneva v dan, od spovedi do spovedi, prizadevali, da bi popravili svoj značaj; tistih preprostih kmečkih duš, ki so živele povezane z Bogom in so brale njegovo pismo v lepoti sveta in so tako o njegovi dobroti vedele več kot učeni profesorji ... Med svetniki so tudi naši prijatelji, naši najožji sorodniki. Vsi tisti, ki so živeli v istem svetu kot mi in v enakih okoliščinah kot mi, pa so znali v vsem iskati in najti Boga.

Praznik vseh svetnikov je veliki dan vere, upanja in ljubezni. To ni 'dan mrtvih', kot je bilo napisano na naših koledarjih do nedavna (in je na nekaterih še!). To je dan živih, kajti Bog je zvest in trdno drži njegova obljuba: »Kdor v mé veruje, bo živel, tudi če umrje!« Ti preprosti svetniki, ki so morda utonili v pozabo kmalu potem, ko so umrli in se umaknili iz človeške družbe, živijo. Človeške oči ne vidijo vsega. Ne vidimo Boga in ne vidimo veselja, ki ga je Bog naklonil svojim svetim. Vsi naši rajni, ki počivajo na pokopališčih

in drugod v naročju zemlje, so bili ustvarjeni in krščeni zato, da bi postali svetniki. Ta pot je namenjena tudi nam, ki smo s krstom vstopili v občestvo svetih.

Praznik vseh svetnikov je naš skupni praznik, praznik velike krščanske družine. Danes se "radujemo poveličanja vseh svetih članov Cerkve in ob njihovem zgledu in priprošnji v veri potujemo obljubljeni sreči naproti".

SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH, 2. november

Začetek spomina vernih duš v vicah izvira iz leta 998, ko je sv. Odilo, benediktinski opat v Clunyju, ukazal samostanom, naj 1. novembra popoldne po cerkvah zvoni mrtvim v spomin, menihi pa naj molijo večernice; drugi dan naj za mrtve opravijo molitve ter zanje mašujejo.

Trpljenje v vicah, kraju očiščevanja, je po besedah duhovnih pisateljev zelo hudo, vendar jih prešinja tudi globoko veselje ob gotovosti glede zveličanja. Na slabšem kakor mi so pa zaradi tega, ker si sami ne morejo pomagati. Čas zaslužnja je bil zanje končan s trenutkom smrti. Pač pa jim moremo pomagati mi, ki spadamo še k »potujoči Cerkvi«. Pomagati jim morejo s priprošnjo tudi zveličani v nebesih – zaradi dejstva, ki ga izraža člen apostolske vere: »Verujem v občestvo svetnikov.« Verni rajni, ki so umrli v božji milosti, so božji prijatelji in morejo za nas prositi. Zato se kristjani lahko vernim dušam priporočamo za njihovo pomoč v raznih stiskah. Za nas bodo tem bolj prosile, čim bolj jim bomo z molitvijo in dobrimi deli pomagali.

ZAHVALNA NEDELJA, 9. november

Nedelja po prazniku Vseh svetih je namenjena naši zahvali. Povabljeni smo, da se Bogu zahvalimo za vse, kar smo v tem letu prejeli. Mišljeni niso le poljski pridelki, temveč vsi sadovi v našem osebnem življenju, v naših družinah in skupnostih. Toda mnogi gledajo na darove kot na nekaj samoumevnega. Kdor tako gleda, v sebi ne čuti hvaležnosti, kajti vse, kar imamo, naj bi bilo sad našega dela in prizadevanja. Kdor pa zna biti hvaležen, zna najprej v ozadju prepoznati Njega, od katerega vse prihaja. Pa ne le to, temveč hvaležnost postaja dejanje, se uresničuje v dejavni ljubezni. Kar sem prejel, želim deliti naprej.

Sveti Pavel v pismu Korinčanom pravi: 'Kaj imaš, česar ne bi prejel?' Vse, kar smo in imamo, prihaja od Boga, kot Božji dar. Biti hvaležen pomeni tudi odgovoriti na življenje z dejavno, čutečo ljubeznijo. Naj nam zahvalna nedelja pomaga k temu, da bi postajali ljudje hvaležnosti. Da bi znali v vsem, kar prejemamo, prepoznati darovalca vsega. In da bi bili budni, odprtega srca za Božje vstopanje v naše življenje.

Gianmarco Busca

ZAKRAMENT SPRAVE

»sestra svetega krsta«

Gianmarco Busca ZAKRAMENT SPRAVE

Knjiga vodi bralca skozi pomen usmiljenja, sprave in osebne odgovornosti, ki jih prinaša spoved. S konkretnimi pastoralnimi nasveti spodbuja k rednemu prejemanju tega zakramenta, ki človeku odpira pot do duhovne preнове, notranje preobrazbe in ponovne povezanosti z Bogom. Italijanski škof Gianmarco Busca, strokovnjak za zakramentalno teologijo, bralcu približa bogastvo spovedi kot temelja duhovne rasti v vsakdanjem življenju vemika. Knjiga se osredotoča na vlogo spovedi pri obnovi odnosa med človekom in Bogom ter na proces duhovne preнове in očiščenja, ki jo ta zakrament omogoča. Gre za pot, ki človeka vrača v odnos z Bogom. Knjiga združuje teološko razlago in konkretne pastoralne pristope.

Sinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA)

KREPITI VZGOJO OTROK

Pomen kazni kot spodbude

Prav tako je nujno potrebno, da otroka ali doraščajočega pripravimo do spoznanja, da imajo slaba dejanja posledice. V človeku je treba prebuditi zmožnost, da se prestavi v položaj drugega in boleče začuti njegovo trpljenje, če mu je kdo povzročil bolečino. Nekatere kazni za nesocialno, napadalno ravnanje imajo prav ta namen. Pomembno je, da otroka dosledno vzgajamo za to, da prosi za odpuščanje in popravi škodo, ki jo je povzročil drugemu. Če bo vzgoja pomagala v zorenju osebne svobode, bo otrok kasneje, ko bo odrasel, uvidel, da je bilo zanj dobro, da je zrasel v družini in tudi sam prenašal zahteve, ki jih terjaja vsak vzgojni proces.

Opominjanje je spodbuda, če hkrati cenimo in dajemo priznanje prizadevanju in če otrok odkrije, da njegovi starši ohranjajo potrpežljivo zaupanje. Otroku, ki je bil deležen ljubeče graje, čuti, da ga upoštevajo, zaznava, da je nekdo, da njegovi starši priznavajo njegove zmožnosti. To ne zahteva, da bi bili starši brez napake, temveč da znajo ponižno priznati svoje omejitve in pokažejo svoje prizadevanje, da bi se poboljšali. Vendar eno od pričevanj, ki jih otroci potrebujejo od staršev, je to, da ne dopuščajo, da bi jih premagala jeza. Otroka, ki je naredil kaj slabega, je treba opomniti, a nikoli kot nasprotnika ali kot koga, na katerega stresemo svojo jezo. Poleg tega mora odrasli vedeti, da so nekatera slaba dejanja povezana s slabostmi in omejitvami, ki so tipične za določeno starost. Zato bi

bilo nenehno kaznovanje, pri katerem ne bi upoštevali različne teže dejanj, škodljivo in bi sprožilo malodušnost in slabo voljo: »In vi, očetje, ne jezite svojih otrok« (Ef 6,4; prim. Kol 3,21).

Temeljnega pomena je, da z disciplino ne pohabimo otrokovih želja, ampak da z njo prebudimo željo po stalnem izpopolnjevanju. Kako je mogoče povezati disciplino z notranjim nemir? Kako doseči, da bo disciplina otroka spodbujala, da ubere pravo pot, in da je ne bo doživljal kot zid, kot zanihanje, ali razsežnost vzgoje, ki ga dela zavrtega? Treba je najti ravnovesje med skrajnostma, ki sta obe enako škodljivi: ena je, če bi hoteli zgraditi svet po otrokovi meri in njegovih željah, kar potem zraste v občutek, da ima pravice, ne pa odgovornosti; druga skrajnost pa je, ko bi otroka pripeljali do tega, da bi živel brez zavesti o svojem dostojanstvu, svoji enkratni istovetnosti in svojih pravicah, da bi ga mučile dolžnosti in bi bil odvisen od izvrševanja želja drugih.

Papež Francišek, Radost ljubezni (št. 268-270)

SVETI PAVEL

Kip svetega Pavla najdemo v naši cerkvi na glavnem oltarju na skrajni desni strani. Umetniki ga pogosto upodabljaajo z mečem in knjigo – meč simbolizira moč Božje besede in njegovo mučeniško smrt z obglavljenjem, knjiga pa njegova pisma, ki so del Svetega pisma. Pogosto je upodobljen skupaj s svetim Petrom, saj sta oba stebra Cerkve in imata tudi skupen godovni dan. Sveti Pavel je zavetnik misijonarjev, spreobrnjenec, teologov, duhovnikov, novinarjev, katoliškega tiska, zidarjev, preprogarjev, vrvarjev, sedlarjev, pletarjev ter varuje pred kačami in strahom.

V slovenščini poznamo več oblik imena: Pavel, Pavle, Pavlin, Pavo, ženske oblike pa Pavla, Pavlina, Pavlinka. Ime izvira iz latinskega Paulus, kar pomeni »majhen« ali »ponižen«.

Pavel se je rodil okoli leta 5 po Kristusu v Tarzu v Kilikiji (današnja Turčija) kot Savel, judovski farizej in rimski državljani. Bil je izobražen mož, ki je dobro poznal judovsko postavo in grško filozofijo. Sprva je preganjal kristjane, ker je menil, da njihovo gibanje ogroža judovsko vero.

Sveti Pavel ni srečal Jezusa osebno v času njegovega zemeljskega življenja. Takrat, ko je Jezus učil in deloval v Galileji in Judeji, je bil Pavel še mlad in je živel daleč stran, v Tarzu.

Vendar je po Jezusovem vstajenju doživel močno srečanje z vstalim Kristusom na poti v Damask.

Po zapisu v Svetem pismu (Apd 9, 1–19) ga je med potjo obsijala močna svetloba z neba, padel je na tla in slišal glas: »Savel, Savel, zakaj me preganjaš?« Ko je vprašal, kdo govori, je zaslišal: »Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš.« To srečanje je Pavlu popolnoma spremenilo življenje. Od takrat se je imenoval Pavel. Po tem dogodku je oslepel, a ko je spoznal resnico, se je dal krstiti. Vid mu je povrnili damaščanski kristjan Hananija. Pavel je iz preganjalca kristjanov postal njihov največji oznanjevalec. Pravimo, da je Pavel Jezusa srečal duhovno (v videnju), ne pa osebno, kot so ga poznali apostoli.

Sveti Pavel je opravil številna misijonska potovanja po Mali Aziji, Grčiji in Rimu, kjer je ustanovljal nove krščanske skupnosti. Med potovanji je veliko trpel zaradi preganjanj, bil večkrat zaprt in tepen, a je ostal zvest Bogu. V ječi je napisal večino svojih znamenitih pism (epistol), ki so danes del Nove zaveze. Njegova pisma Rimljanom, Korinčanom, Galačanom in drugim skupnostim so temelj krščanske teologije in pričajo o njegovi globoki veri v Kristusa.

Po spreobrnjenju je Pavel nekaj let oznanjal evangelij, nato pa se je odpravil v Jeruzalem, kjer je srečal Petra in druge apostole. Peter ga je sprejel kot enakovrednega apostola, čeprav se nista vedno strinjala. V Pismu Galačanom Pavel celo omeni, da je Petra opomnil, ko se je ta obotavljal jesti s pogani – kar kaže, da sta bila oba močna značaja, a sta delovala za isto stvar: širjenje Božje besede.

Kljub razlikam sta sodelovala v veri in službi in oba sta mučeniško umrla v Rimu – Peter križan z glavo navzdol (okoli leta 64), Pavel pa obglavljen (okoli leta 67). Zato imata skupen praznik 29. junija – praznik svetih Petra in Pavla, ki poudarja njuno povezanost in

enotnost v veri. Kmalu po smrti je bil Pavel čaščen kot mučenec in svetnik, Cerkev pa ga spoštuje kot enega največjih apostolov, čeprav ni bil med prvimi dvanajstimi učenci.

Sveti Pavel in sveti Peter sta bila dva najpomembnejša apostola zgodnje Cerkve, čeprav sta imela različna značaja in naloge: Peter je bil eden od dvanajstih apostolov, preprost ribič, ki mu je Jezus zaupal vodenje Cerkve, saj ga je prav on preimenoval v Petra – Skalo, in mu obljubil, da bo na to skalo sezidal svojo Cerkev; Pavel pa je bil izobražen Jud in rimski državljani, ki se je po spreobrnjenju posvetil širjenju krščanstva med pogani (nejudovskimi narodi).

V odrasli dobi je Pavel v nasprotju z drugimi apostoli živel neporočen. O njegovem videzu pravi apokrif iz 2. stoletja, da je bil »mož majhne postave, plešaste glave in krivih nog, v dobrem telesnem stanju, z obrvmi zraščeni skupaj in nekoliko ukrivljenega nosu, nadvse prijazen, zdaj je bil videti kot človek, zdaj je imel obraz angela« (Dela Pavla in Tekle).

Za Slovence je sveti Pavel zgled spreobrnjenja, vztrajnosti in poguma. Opominja nas, da se vsak človek lahko spremeni in najde pot k Bogu, ne glede na preteklost. Po njem so poimenovane številne cerkve in kraji.

Med ljudmi je znanih kar nekaj vremenskih pregovorov, povezanih z njim. Eden od teh je: »Sveti Pavel sneg razdira, če ga ni, ga pa naredi.« Nanaša se na njegov god 25. januarja, ko Cerkev praznuje spreobrnjenje svetega Pavla, kar je sredi zime in pogosto povezano z vremenskimi spremembami. Glavni praznik obeh prvakov apostolov pa je 29. junija.

Sveti Pavel, apostol narodov, prosi za nas, da bi imeli pogum oznanjati resnico, sprejemati Božjo voljo in vztrajati v veri. Naj nas tvoja gorečnost vodi k iskrenemu spreobrnjenju in ljubezni do vseh ljudi.

SVETA BIRMA

Z devetdnevno pred birmo, ki smo jo začeli v četrtek, 2. oktobra, smo začeli neposredno pripravo na birmo. Na rožnovensko nedeljo, 5. oktobra, smo imeli tradicionalno duhovno obnovo za birmance, starše in botre. Sv. mašo ob 10.00 in duhovno obnovo je vodil zaporniški duhovnik g. Robert Friškovec, ki nam je ob videoprojkciji predstavil temo »Zakaj se ti bojim povedati, kdo sem?« Na srečanju smo odpirali možnosti za komunikacijo v družini. V nadaljevanju smo se starši in botri ter birmanci razdelili v ločene skupine, kjer so se starši pogovarjali o težavah mladih na poti v odraslost, še posebej z vidika našega odnosa do Boga in do Cerkve. Birmanci pa so staršem pisali pismo. Odgovore smo na koncu skupaj tudi prebrali. Obnovo smo sklenili malo po 13. uri in se polni lepih vtisov in življenjskih napotkov vrnili na svoje domove.

V sredo, 8. oktobra, smo imeli srečanje z birmovalcem, ljubljanskim pomožnim škofom dr. Antonom Jamnikom. Birmanci so najprej predstavili različne dejavnosti v času priprave, nato pa so predstavili še svoja birmanska gesla. Z vsakim birmancem se je škof na kratko pogovoril in mu zastavil kakšno vprašanje. Birmovalec se je obrnil tudi na starše in botre in tudi z njimi navezal dialog. Med sveto mašo je spovedoval.

Zadnji dan devetdnevnice smo imeli v gosteh dr. Anžeta Cunka, bolniškega duhovnika, ki je med sveto mašo delil z nami svoje spomine na birmo. Po maši pa se je nekaj birmancev v župnijski dvorani udeležilo predavanja z naslovom Kdo mi daje moč.

V soboto, 11. oktobra, nas je pričakal lep jesenski dan, ko je 11 birmank in birmancev prejelo zakrament zrelosti v krščanstvu.

JUBILEJNI DNEVI V POLJU

Prvi, ponedeljkov večer sta nas nagovorila zakonca Luka in Mirjam Mavrič. Z besedo in s primeri iz svojega življenja sta osvetlila čas, ki ga starši »preživljamo« s svojimi otroki v obdobju, ko naši otroci rastejo in odraščajo (»od plenice do mozoljev«). Ugotovili smo, da vsi doživljamo enako lepe in manj lepe trenutke v našem vsakdanu, ko plujemo na naši skupni družinski barki. Polni upanja smo odšli vsak v svoje družinsko gnezdo.

Torkov večer nam je s svojo vedrino, z nasmehom, s pozitivnimi mislimi in ponosom polnila dr. Rosvita Pesek. Poudarila je, da mora biti vsak Slovenec ponosen na svoje korenine. Ne sme jih hraniti le zase, ampak mora biti aktiven državljan in svoje korenine prenašati na mlajši rod. Osvetlila je našo zgodovino osamosvajanja in večkrat poudarila, da smo nanjo lahko ponosni in jo moramo ohraniti v mislih, besedah in dejanjih.

Sreda je bila zaznamovana z obiskom škofa Antona Jamnika, ki je z besedo spodbujal že birmance pred mašo. Po maši pa je vsem nam kot romarjem upanja na tem svetu na poti v večnost namenil besede vere, upanja in ljubezni.

V četrtek zvečer je bil naš gost dr. Ivan Plavtovič. Poudaril je, da smrt ni konec, da je doživljanje bolečine ob smrti bližnjega »normalno«, da je žalovanje nujno, da moramo to sprejeti, tako tisti, ki žaluje in mu je hudo, kakor tudi tisti, ki s človekom sobivajo in so z njim povezani. Kot je »knjigi na pot« napisal nadškof, se moramo naučiti jokati s tistimi, ki jočejo, da jim lahko brišemo in sušimo solze.

Zadnji, petkov večer je bil z nami dr. Anže Cunk. Z nasmehom na obrazu nam je osvetlil zakrament bolniškega maziljenja. Pravi, da to ni zadnja stopnica v našem življenju, ampak milost, ki nas lahko ozdravi za ta ali pa za oni svet. Kot bolniški duhovnik nam je s primeri iz bolnišnic, ki jih doživlja vsak dan, okreпил za-vedanje, da so zakramenti pomembni, da niso »rezervirani« za posameznike, ki jih potrebujejo, ampak jih lahko prejme vsak in s tem doživi in okrepi božjo prisotnost. S tem nam je vlil upanja v življenje na zemlji in v nebesih, kamor smo vsi namenjeni kot romarji na tem svetu.

K. P.

ŽEGNANJSKA NEDELJA

Slovesno sv. mašo ob obletnici posvetitve naše cerkve je letos vodil letošnji zlatomašnik, dekan in častni kanonik ljubljanske nadškofije g. Alojzij Grebenc, potem ko je v soboto pred žeganjsko nedeljo somaševal na slovesnosti sv. birme. V uvodnem pozdravu g. dekana smo se spomnili povezave zakramenta sv. birme z žeganjsko nedeljo, to je »obletnico posvetitve naše župnijske cerkve, ko je bila naša cerkev maziljena na dvanajstih mestih, ki so zaznamovana s t. i. posvetilnimi križi: 'Vsakokrat, ko stopimo v cerkev, nas kropilnik spomni na naš krst, dvanajst posvetilnih križev, ki jih je toliko kot apostolov, pa na naše apostolsko poslanstvo in na maziljenje, ki smo ga prejeli pri sv. birmi.'« O tem je pred leti v mesečnih oznanilih pisal naš duhovni pomočnik g. Jožef Drolc. S tem je pokazal na zelo tesno povezavo med zakramenti in cerkvijo kot posvečenim prostorom, kjer obhajamo zakramente.

G. dekanu smo hvaležni, da je na povabilo našega g. župnika prišel k nam vodit slovesno sv. mašo ob letošnji obletnici posvetitve naše cerkve. Zelo cenimo tudi njegov čut za človeka, za njegove stiske v sodobni družbi, ki je marsikdaj zelo neprizanesljiva do posameznika. O tem zna spregovoriti z jasno in

duhovno poglobljeno besedo.

V nadaljevanju navajamo in deloma povzemamo nekaj misli iz njegovega nagovora. »Kakor ima človek dva osebna praznika, rojstvo in god, tako ima tudi cerkev kot zgradba dva osebna praznika, ki ju zaznamujemo z datumom posvetitve cerkve in patrocinjem (praznovanjem godu zavetnika cerkve) ... Danes je spominski dan, ko je bila cerkev v vaši župniji posvečena in s tem kot sakralna zgradba izvzeta iz posvetne rabe.« Vemo, da jo je posvetil takratni ljubljanski knezoškof Jakob Missia 10. oktobra 1897. »Gradnja cerkve je bila podprta s finančno pomočjo dunajske vlade po ljubljanskem potresu 1895, ki je porušil staro cerkev. Pa tudi sicer bi nastopila potreba po večji Božji hiši, kajti ta del Ljubljane se je izredno razširil ... Brez te cerkve bi bilo to naselje pusto in brezdušno.« Po dekanovih besedah »ima župnija modre duhovnike«, ki znajo ohranjati in vzdrževati cerkev kot »dušo kraja«, »še več, cerkev je bila v zadnjih letih dopolnjena s številnimi novostmi, ki imajo svojo umetniško vrednost«.

»Župnijska cerkev s pokopališčem ima izjemno pomembno vlogo v življenju človeka, saj nas spremlja od zibeli do groba in še čez,

ko se opravljajo molitve in daritve svete maše za pokoj duš rajnih ...»

Slovesni sveti maši je sledila pogostitev na župnijskem dvorišču. Ob pecivu in pijači je bila dragocena priložnost za sproščen pogovor. Zahvala za pogostitev gre g. župniku, ki je poskrbel za pijačo (sok, vino in pivo »rokovnjač«) ter skrbnim in požrtvovalnim gospodinjam, ki so pripravile pecivo.

MISIJSKI SREČELOV

Tudi letošnja misijonsko nedeljo smo poživili s srečelovom, katerega izkupiček smo namenili slovenskim sestram, ki delujejo v Ukrajini. Vsaka srečka je prinesla dobiček. Cena srečke je bila 3 €, vendar ste številni darovali tudi več. Zbrali smo natanko 1091,79 €, ki jih bomo posredovali sestri Barbari Peterlin. Vsem, ki ste pomagali pri organizaciji misijonskega srečelova, in vsem, ki ste darovali konkretno pomoč ljudem v Ukrajini, iskren Bog povmi.

Odgovor s. Barbare: *Spoštovana duhovnika, dragi župljani, naši zvesti dobrotniki! Iz srca se vam zahvaljujem za dar letošnje misijonske tombole. Vojna nas še kar neusmiljeno spremlja, zato je vaša prijemljiva dobrota za nas upanje, da v stiski nismo sami. Hvala tudi za vse molitve! Naj vam Gospod obilo poplača.* s. Barbara Peterlin

dogodki

ZAKONSKI JUBILANTI

Zakonski jubilanti si boste ponovno obljui-

bili zvestobo in se zahvalili Bogu za skupaj prehojeno pot na zahvalno nedeljo, 9. novembra, pri sv. maši ob 8.00. Vabljeni vsi, ki letos obhajate 5., 10., 15., 20. ... 50. obletnico poroke, in še posebej vsi, ki ste že obhajali zlato poroko. Prosimo vas, da svojo udeležbo sporočite v župnišče do vključno četrta, 6. novembra.

ROMANJE Z VLAKOM IN PEŠ

V soboto, 15. novembra, bomo poromali v Gornje Impolje in si ogledali Grozdetovo spominsko hišo. V zgodnjih jutranjih urah se bomo zbrali na železniški postaji Polje in se z vlakom odpeljali do Sevnice, od tam pa bi se odpravili v Impolje. Podrobnosti o romanju sledijo.

BRALNI KLUB

V predzadnjem mesecu svetega leta 2025 se bomo pri bralnem klubu posvetili avtobiografiji Moje življenje slikarja Marca Chagalla (1887-1985), o katerem je pokojni papež Frančišek izjavil, da pomeni most med judovstvom in krščanstvom. Razstava Chagallovega slikarstva je bila pred nedavnim na ogled na Dunaju, leta 2018 pa je bila v Lendavi razstava njegovih del pod naslovom Stvarjenje in Biblija. Glede na to, da velja Chagall za enega največjih modernih slikarjev, se obeta zelo zanimiv večer s priložnostjo za pogovor o moderni umetnosti nasploh ... Prisrčno vabljeni v ponedeljek, 17. novembra, ob 20.00 v župnijsko dvorano.

SV. CECILIJA

V soboto, 22. novembra, na god sv. Cecilije, vabimo pevce in organiste vseh zborov, da se udeležite večerne svete maše, po njej pa še tradicionalne »cecilijanke« v učilnicah. Ob vašem prazniku se vam, dragi zborovodje, organisti in pevci, za vaš trud iskreno zahvaljujem in vas vabim, da tudi v prihodnje s petjem bogatite bogoslužje. K sodelovanju vabimo še več mladih in starejših pevk in pevcev.

OBVESTILA

bralci beril

1. nov. - Vsi sveti

- 8⁰⁰ 1b. Barbara Gabrovšek
2b. Štefan Bahun
10⁰⁰ 1b. Neža Plut
2b. Alenka Prešeren
15⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkenik
2b. Janja Groznik
19⁰⁰ 1b. Marica Rabzelj Mihelič
2b. Maksimilijan Sotošek

2. nov. - Spomin vseh vernih rajnih;

- 8⁰⁰ 1b. Andrej Kocjančič
2b. Marjeta Snoj
10⁰⁰ 1b. Tatjana Mihoci
2b. Darja Paternoster
19⁰⁰ 1b. Tjaša Vertačnik
2b. Kati Rupnik

9. nov. - 32. ned. med letom, zahvalna

- 8⁰⁰ 1b. Janja Groznik
2b. Nada Tomažič
10⁰⁰ 1b. Viki Vertačnik
2b. Urška Vintar
19⁰⁰ 1b. Marjan Kuhelj
2b. Hana Besjedica

16. nov. - 33. nedelja med letom

- 8⁰⁰ 1b. Mojca Tomažič
2b. Nadja Kranjc
10⁰⁰ 1b. Marija Škulj
2b. Bojan Vintar
19⁰⁰ 1b. Pavel Žakelj Bevec
2b. Marica Rabzelj Mihelič

23. nov. - Jezus Kristus Kralj vesoljstva

- 8⁰⁰ 1b. Nataša Kunc
2b. Barbara Gabrovšek
10⁰⁰ 1b. Lidija Kranjc
2b. Darja Paternoster
19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik
2b. Tomaž Vidmar

30. nov. - 1. adventna ned., nedelja Karitas

- 8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj
2b. Andrej Kocjančič
10⁰⁰ 1b. Lidija Dobrota
2b. Marjeta Cerkenik
19⁰⁰ 1b. Hana Besjedica
2b. Tjaša Vertačnik

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

Ni bilo darovanih mašnih namenov!

kršчени

Aljaž Drobnič, Alina Boškić, Tia Pavlinič, Lev Rudolf, Viktorija Jeraj

krščansko pokopani

Viktor Kušar, Milan Pucelj, Marija Purić, Amalija Kržan

dobra dela

Za cerkev oz. orgle: 600 € (N. B.), 200 € (Milena Košak Babuder)
/ misijonski srečelov za Ukrajino: 1091,79 €

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obnrite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si
TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 5. 11., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje
tel.: 01 529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

NOVEMBER - LISTOPAD

1	sob	Vsi sveti	15.00: MAŠA IN OBRED NAGROBOVIH
2	ned	Spomin vseh vernih rajnih	
3	pon	Viktorin Ptujski, škof, mučenec	
4	tor	Karel Boromejski, škof	
5	sre	Martin, redovnik	
6	čet	Lenart, opat	
7	pet	Ernest, opat	
8	sob	Bogomir, škof	
9	ned	32. nedelja med letom, zahvalna; Teodor, mučenec	DAROVANJE ZA DUHOVNIKA
10	pon	Leon Veliki, papež, cerkveni učitelj	SVETOPISEMSKA SKUPINA
11	tor	Martin iz Toursa, škof	
12	sre	Jozafat Kunčević, škof, mučenec	
13	čet	Stanislav Kostka, redovnik	ZAKONSKA SKUPINA MLADIH
14	pet	Nikolaj Tavelić, mučenec	MLAJŠA ZAKONSKA SKUPINA
15	sob	Albert Veliki, škof, cerkveni učitelj	
16	ned	33. nedelja med letom; Marjeta Škotska, kraljica	
17	pon	Elizabeta Ogrska, redovnica	BRALNI KLUB
18	tor	Karolina, mučenka	
19	sre	Matilda, redovnica	
20	čet	Edmund, kralj	ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET
21	pet	Darovanje Device Marije	
22	sob	Cecilija, devica, mučenka	CECILIJANKA-SREČANJE PEVCEV
23	ned	Jezus Kristus Kralj veseljstva; Klemen I., papež, mučenec	
24	pon	Andrej Dung in vietnamski mučenci	ZAČETEK TEDNA KARITAS
25	tor	Katarina Sinajska, devica in mučenka	BRALCI BOŽJE BESEDE
26	sre	Valerijan Oglejski, škof	
27	čet	Virgil in Modest, škofa	
28	pet	Katarina Labouré, redovnica	
29	sob	Saturnin, mučenec	
30	ned	1. adventna nedelja, nedelja Karitas; Andrej, apostol	